

КРИС ПЛАНТ ПОСЛЕПИС, 2005 Г.

Превод от английски: Гаяне Минасян, 2010

chitanka.info

На 7 април 2004 г. в „Мид-Хъдсън Хайленд Поуст“ бе публикувана статия за изявата на Джон Гатоу в гимназията в Хайланд. Статията бе озаглавена „Онемяхме“, а подзаглавието бе: „Радетел за образователна реформа разпалва противоречия в Хайланд“

Статията говори за случилото се на 25 март вечерта тази година, когато втората част от презентацията на Джон Гатоу бе прекъсната от директора на училището „поради оплаквания от Асоциацията на учителите в Хайланд, че презентацията е твърде провокативна“. Поводът бе показването на видеоматериал с елементи на насилие. Пол Янкиевич, пенсиониран педагогически съветник, обаче твърди, че нито един от десетките ученици, с които е говорил впоследствие, не е бил подтикнат към насилие. Според него в аудиторията е имало няколко противници на Гатоу. Те по-скоро „изразяваха мнението на учителския съюз, който не хареса духа на презентацията. Г-н Гатоу в основни линии им каза, че не служат добре на децата и че учениците имат нужда да им се казва истината, необходими са им преживявания в истинския живот, от които да се учат и сами да носят отговорност за обучението си. Гатоу постави под въпрос валидността и адекватността на стандартизираните тестове, затворническата атмосфера в училище и липсата на смислени преживявания за учениците“. Той добавя, че Гатоу отправил важно послание и към родителите: „Трябва да вземете в свои ръце контрола върху образованието на децата си“.

Крис Харт, ученик от горните класове в училището „Хайланд“ благодари на училищното настоятелство, че е поканило Гатоу да говори, и пожела повече ученици да чуят посланието му. Друга ученичка, Кейти Хенли, хареса лекцията заради „новата ѝ гледна точка“, добавяйки, че „тя бе важна, защото сложи началото на разговор от нов тип и накара учениците да мислят самостоятелно“. Ученикът от началните класове в гимназията Кин Гуо намери лекцията на Гатоу за „вдъхновяваща“. Учителката Ализа Дрилър-Коланжедо също бе вдъхновена и похвали „дръзналите да рискуват“ ученици, разказвайки как след лекцията в класа ѝ имало развълнуван обмен на идеи. Янкиевич заключава, че учениците „горяха от желание да дискутират повдигнатите въпроси. За съжаление училището не позволи на този диалог да се развие, с изключение на няколко учители, които имаха куража да продължат разговора с учениците“.

Вестникът пропуска да спомене, че училищните власти извикали полицията да се намеси и „възстанови реда“ който изобщо не бил застрашен, тъй като учениците слушали съсредоточено лекцията и поведението им било напълно нормално. Последното потъпкване на свободата на словото и сдружаването било, че училищните власти на регионално ниво деспотично забранили планираната вечерна среща между Гатоу и Асоциацията на родителите.

Не би могло да има по-добра демонстрация на трайното влияние на работата на Джон Тейлър Гатоу и неговата малка книжка. Опитите на училищните власти да противостоят на идеите на Гатоу и страхът им даже да ги дискутират не са престанали 12 години след първоначалното публикуване на книгата. Това може само да потвърди тяхната сила и актуалност. Дано кръстоносният поход продължи!

Крис Планта

Остров Габриола,
Британска Колумбия
февруари, 2005 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.